

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 6881/105/2008

DECIZIA NR. 1387

Ședința publică din data de 21 septembrie 2010

Președinte -

Judecători -

Grefier -

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de reclamanta SC **Comerț și alte Căi de Comunicații SA**, cu sediul în **Str. Aurel Vlaicu, nr. 22, jud. Prahova** împotriva sentinței nr. 113 din data de 2 martie 2010 pronunțate de Tribunalul Prahova în contradictoriu cu pârâtele **D.G.F.P. Prahova**, cu sediul în **Ploiești, str. Aurel Vlaicu, nr. 22, jud. Prahova**, **A.F.P. Râmnicu Vâlcea**, jud. Vâlcea și **Administrația Finanțelor Publice - pentru contribuabili mijlocii Vâlcea**, cu sediul în **Râmnicu Vâlcea, jud. Vâlcea**.

Recursul este timbrat cu taxa judiciară de timbru în cuantum de 4 lei, potrivit chitanței nr. 81231/7.09.2010 și timbru judiciar de 0,15 lei, acestea fiind anulate de către instanță și atașate la dosarul cauzei

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns recurenta-reclamantă SC **Comerț și alte Căi de Comunicații SA**, reprezentată de avocat **D. G. F. P. Prahova** din cadrul Baroului București, care depune împuternicirea avocațială 412/2010 și intimatele-pârâte **D.G.F.P. Prahova**, **A.F.P. Râmnicu Vâlcea** și **Administrația Finanțelor Publice - pentru contribuabili mijlocii Vâlcea**, prin consilier juridic **Teodora Aurora**.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, învederându-se instanței că recursul se află la primul termen de judecată, este motivat și legal timbrat, după care,

Curtea, luând act că nu se formulează alte cereri, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra recursului.

Recurenta-reclamantă SC **Comerț și alte Căi de Comunicații SA**, reprezentată de avocat **D. G. F. P. Prahova**, solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat, modificarea în tot a sentinței și admiterea acțiunii, în sensul obligării pârâtelor la restituirea sumei de 142.156 lei.

În mod greșit instanța de fond a apreciat că lucrările de construcție trebuiau înregistrate în contabilitate la data executării lor (anul 2003) și nu data finalizării (anul 2005), preluând punctul de vedere al pârâtelor și ignorând concluziile expertizei efectuate în cauză. Se solicită, totodată, amânarea pronunțării pentru a putea depune concluzii scrise detaliate.

Intimatele-pârâte **D.G.F.P. Prahova**, **A.F.P. Râmnicu Vâlcea** și **Administrația Finanțelor Publice - pentru contribuabili mijlocii Vâlcea**, prin consilier juridic **Teodora Aurora**, solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței recurate ca fiind legală și temeinică.

Instanța de fond, în mod corect, a înlăturat concluziile raportului de expertiză, acestea nefiind în conformitate cu dispozițiile legale în materie și a reținut că reclamanta, în mod eronat, a înregistrat în contabilitate în anul 2005 cheltuieli efectuate în anul 2003. În ceea ce privește suma rezultată din sentința irevocabilă nr. 453/2006, aceasta, la rândul ei, trebuia să fie înregistrată la data pronunțării și nu la un interval de 2 ani, atunci când s-a realizat executarea silită.

CURTEA

Asupra recursului de față, reține următoarele :

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova sub nr. 6881/105/2008 și ulterior precizată, reclamanta SC "Cămin" SA în contradictoriu cu A.F.P. Vâlcea, A.F.P. - pentru contribuabilii mijlocii Vâlcea și D.G.F.P. Prahova, a solicitat anularea în parte a deciziei nr. 38/3.06.2008 emisă de D.G.F.P. Prahova și anularea deciziei de impunere nr. 2/28.02.2008 a A.F.P. - pentru contribuabilii mijlocii Vâlcea, în ceea ce privește suma de 142.156 lei, stabilită eronat în sarcina sa, din care 249941 lei impozit pe profit, 63910 lei accesorii aferente acestuia, precum și 53.305 lei accesorii T.V.A., precum și obligarea pârâtei să restituie suma de 142156 lei.

În motivarea cererii, reclamanta a învederat că în urma unui control fiscal efectuat de inspectorii A.F.P. - pentru contribuabilii mijlocii Vâlcea în perioada 4.12.2007-7.02.2008, s-a reținut în sarcina sa obligația de plată a impozitului pe profit la 25.10.2003 și a T.V.A. la 25.08.2003, pentru valoarea 450.164,9 lei reprezentând lucrări executate la obiectivul „Închidere câmp II de sonde - Ocnele Mari” și obligația de plată a impozitului pe profit la data de 30.06.2006 calculat pentru suma de 216.225,10 lei, reprezentând diferențe rezultate din actualizarea la inflație a valorii menționate anterior.

S-a mai arătat că reclamanta a contestat actul administrativ fiscal întocmit de organele de control, contestația sa fiind respinsă prin decizia nr. 38/3.06.2008. Decizia de impunere contestată este netemeinică și nelegală și se impune a fi anulată pentru suma de 182.638 lei, motivat de faptul că dispozițiile art. 7 alin. 1 din Legea 414/2002 coroborate cu pct. 7.4 din HG nr. 859/2002 nu erau aplicabile în cauză, beneficiarul lucrărilor fiind Ministerul Industriei și Resurselor, etapa I de execuție a lucrărilor în cauză a fost finalizată în iulie 2003, moment la care s-a constatat că nu există sursă de finanțare a acestor lucrări, că urmare a demersurilor făcute de reclamantă beneficiarul lucrării a semnat devizele-ofertă pentru lucrările executate în data de 2.09.2005, acceptând aceste lucrări, precum și faptul că ulterior reclamanta a chemat în judecată debitorul Ministerul Economiei și Comerțului pentru obligarea la plata contravalorii lucrărilor executate.

S-a mai învederat că reclamanta a înregistrat în venituri și servicii în curs de execuție costul efectiv al lucrărilor, respectând astfel prevederile OMFP 306/2002 și art.7 alin.1 din Legea 414/2002, că valoarea lucrărilor executate trebuia recunoscută în venituri în luna septembrie 2005, când situațiile de lucrări au fost confirmate de beneficiar, că în mod greșit organele fiscale au reținut în sarcina societății debitul de 3596 lei calculat la 30.06.2006 pentru veniturile rezultate din

actualizarea contravalorii lucrărilor executate la obiectivul Ocnele Mări, debit pentru care au fost calculate în mod greșit accesoriu .

Reclamanta a învederat că organul fiscal a determinat în mod eronat exigibilitatea T.V.A. pentru baza impozabilă de 450164,9 lei, nerespectând prevederile legale în materie, că la data de 28.07.2003 societatea avea încheiat pentru terminarea lucrărilor procesul verbal de recepție parțială, care nu este același cu situația de lucrări - document în baza căruia se stabilește exigibilitatea T.V.A.

Prin întâmpinare pârâta D.G.F.P. Prahova a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, motivat în esență de faptul că reclamanta nu a înscris contravaloarea lucrărilor realizate în evidența contabilă a lunii iulie 2003 ca venituri din exploatare, înscriind abia în luna decembrie 2003 o parte din lucrări în curs de execuție, lucrările fiind înregistrate în luna septembrie 2005, că reclamanta a înregistrat în contabilitate suma de 216225 lei, deși avea obligația să efectueze această operațiune anterior, la momentul la care hotărârea judecătorească prin care s-au stabilit sumele reactualizate a rămas irevocabilă, precum și faptul că reclamanta avea obligația constituirii T.V.A. colectată în luna iulie 2003, data efectuării recepției pentru lucrările finalizate, lucru pe care nu l-a făcut la acel moment și nici în luna septembrie 2005 când s-a procedat la reconfirmarea situațiilor de lucrări .

In cauza reclamanta a solicitat proba cu înscrisuri și expertiză contabilă, iar pârâta proba cu înscrisuri, probe care au fost încuviințate de instanța și ulterior administrate .

Astfel, părțile au depus la dosar actele administrativ fiscale contestate. De asemenea s-a depus la dosar raportul de expertiza contabilă întocmit de către expert contabil și completat conform dispoziției instanței din data de 1.10.2009, raport de expertiză ce a fost pus în discuția părților la termenul de judecată din data de 8.12.2009, față de care D.G.F.P. Prahova și A.F.P. Valcea au arătat că nu formulează obiecțiuni la care expertul să răspundă, ci doar critici ce urmau să fie avute în vedere de instanța la soluționarea fondului cauzei, iar A.F.P. - pentru contribuabilii mijlocii Vâlcea a formulat obiecțiuni, solicitând ca expertul să răspundă la ele. Instanța a încuviințat aceste obiecțiuni și, ca atare, s-a depus la dosar raport de expertiză contabilă - răspuns la obiecțiuni care a fost pus la dispoziția părților la data de 23.02.2010, față de care părțile au arătat că nu formulează obiecțiuni .

Prin sentința nr. 113 din data de 2 martie 2010 Tribunalul Prahova a respins ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamanta SC SA în contradictoriu cu pârâtele D.G.F.P. Prahova, A.F.P. Râmnicu Vâlcea și Administrația Finanțelor Publice - pentru contribuabili mijlocii Vâlcea.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că pârâta A.F.P. - pentru contribuabilii mijlocii Vâlcea a efectuat o inspecție fiscală la sediul reclamantei, în perioada 4.12.2007-7.02.2008, având ca obiective verificarea realității declarațiilor fiscale, a existenței contractelor și a modului lor de derulare, a înregistrării veniturilor, a utilizării documentelor cu regim special, precum și a modului de înregistrare a cheltuielilor aferente veniturilor. Inspecția a fost finalizată prin raportul de inspecție fiscală din data de 26.02.2008, prin care organele de control au stabilit în sarcina de plată a reclamantei mai multe obligații fiscale, printre care

impozit pe profit și majorări și penalități aferente, precum și T.V.A. cu majorări de întârziere și penalități aferente.

În baza acestui raport de inspecție fiscală a fost emisă decizia de impunere nr. 20/28.02.2008, decizie contestată de către reclamantă în ceea ce privește suma totală de 182.638 lei reprezentând impozitul pe profit de 59.537 lei, cu accesorii aferente de 79.170 lei, precum și accesorii aferente T.V.A. de 43.931 lei - însă prin decizia nr. 38 din 3.06.2008 D.G.F.P. Prahova a respins contestația ca neîntemeiată.

Referitor la situația de fapt, tribunalul a reținut că, în principiu, aceasta nu este contestată de către părți, acestea contestând însă momentul înregistrării în contabilitate a lucrărilor. Astfel, pârâta a învederat că, datorită faptului că lucrările au fost executate în totalitate în anul 2003, acestea fiind recepționate în luna iulie 2003, stabilindu-se valoarea lucrărilor rămase pentru decontare de 450.165 lei, valoare reconfirmată doar în anul 2005, reclamanta trebuia să înregistreze lucrările în anul 2003, astfel că valoarea acestora trebuia să facă parte din profitul impozabil al anului menționat.

Reclamanta a susținut, în esență, că lucrările trebuiau înregistrate în contabilitate în anul 2005, odată cu semnarea devizelor-ofertă de către beneficiarul lucrării.

Tribunalul a reținut, față de acest aspect, având în vedere și dispozițiile art.6 din Legea nr.81/1991 și ale Ordinului M.F.P. nr..306/2002 (pct.2.5), că punctul de vedere exprimat de către pârâtă este cel corect, respectiv că lucrările de construcție trebuiau înregistrate în contabilitatea reclamantei la data executării lor, dată la care s-a stabilit și valoarea lor, astfel că valoarea lucrărilor trebuia să se reflecte în exercițiul financiar al anului 2003.

Instanța de fond nu a putut avea în vedere punctul de vedere al reclamantei - privind înregistrarea lucrărilor în anul 2005, întrucât în acest an nu s-a realizat practic nicio lucrare de construcție, ci a avut loc doar o reconfirmare a valorii lucrărilor executate în perioada 2001/2003, valoare stabilită încă din anul 2003. Totodată, în ceea ce privește înregistrarea lucrărilor de către reclamantă, tribunalul a apreciat că relevantă este data edificării lor, iar nu cea a plății acestora de către beneficiar.

Astfel, în mod corect pârâta a apreciat nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la metodologia calculului impozitului pe profit de către reclamantă, cu consecința faptului că diferențele de impozit pe profit și accesorii aferente (generate de majorarea profitului impozabil al anului 2003 cu valoarea neînregistrată a lucrărilor, precum și de neplata acestuia la termenele legale, fapt ce a generat curgerea de majorări și penalități de întârziere) sunt legal și corect stabilite. De altfel, reclamanta nu a contestat modul de calcul (matematic) al acestor obligații fiscale, ci doar legalitatea stabilirii lor, prin prisma momentului la care trebuia înregistrată valoarea lucrărilor în contabilitatea societății.

Fata de concluziile menționate anterior, tribunalul a reținut, pe cale de consecință, legalitatea și temeinicia concluziilor pârâtei privind diferența de T.V.A. colectată și accesorii aferente - calculată ca urmare a neînregistrării valorii lucrărilor de construire în exercițiul financiar al anului 2003.

S-a mai reținut că prin sentința civilă nr.354/2006 a Tribunalului Vâlcea a fost obligat Ministerul Economiei și Comerțului la plata sumei de 666.390 lei către

reclamantă, reprezentând contravaloarea lucrărilor efectuate de această societate și neachitate. Sentința menționată anterior a rămas definitivă și irevocabilă la data de 29.06.2006, prin sentința nr.453/2006, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea debitorului M.E.C. de anulare a sentinței nr.354, astfel că la această dată reclamantă trebuia să înregistreze în evidența sa contabilă veniturile în sumă de 216225 lei, creanța respectivă fiind definitivă, lucru pe care însă nu l-a făcut, lucrările fiind înregistrate abia în luna decembrie 2007, odată cu încasarea lor, prin executare silită.

Așadar, în mod corect pârâta a considerat că suma de 216225 lei reprezintă un profit impozabil realizat în semestrul I al anului 2006, pentru care s-au calculat diferențe de impozit și T.V.A., cu accesorii generate de neachitarea acestora la termenele legale.

Tribunalul nu a putut reține susținerile reclamantei legate de incidența dispozițiilor art.176 al.3 din OMFP nr.1752/2005, privind activul contingent. Astfel, dispozițiile precizate definesc activul contingent ca fiind un „activ potențial care apare ca urmare a unor evenimente anterioare datei bilanțului și a căror existență va fi confirmată numai prin apariția sau neapariția unuia sau mai multor evenimente viitoare nesigure, care nu pot fi în totalitate sub controlul entității. Un exemplu în acest sens îl reprezintă un drept de creanță ce poate rezulta dintr-un litigiu în instanță (de ex. o despăgubire), în care este implicată entitatea și al cărui rezultat este incert”.

Creanța stabilită în mod irevocabil prin sentința menționată anterior nu poate fi considerată un activ contingent, întrucât aceasta era certă, lichidă și exigibilă la data rămânerii irevocabile a sentinței, neputând fi considerată ca o creanță ce putea rezulta dintr-un litigiu. Prin urmare, la data de 29.06.2006 creanța era definitivă, aspect ce nu avea legătură cu data plății acesteia, ci exclusiv cu existența ei.

Pentru toate considerentele expuse anterior, în temeiul dispozițiilor legale deja menționate și ale art.18 din Legea nr.554/2004, tribunalul a apreciat că actele administrativ fiscale contestate de către reclamantă sunt legale și temeinice.

Împotriva sentinței pronunțate de instanța de fond a declarat recurs reclamanta SC [nume] și alte SA, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Recurenta a invocat dispozițiile art. 304 pct. 9 Cod pr.civilă, arătând că, în mod eronat, instanța a reținut punctul de vedere al pârâtei și faptul că lucrările de construcție trebuiau înregistrate în contabilitate la data executării lor, precum și faptul că nu poate fi considerată activ contingent creanța stabilită în mod irevocabil prin sentința nr. 453/2006.

Arată recurenta că din conținutul raportului de expertiză a rezultat faptul că aceasta a determinat și înregistrat corect în evidența contabilă, prin nota nr. 24 din decembrie 2003 veniturile din servicii în curs de execuție, în sumă de 173.035,17 lei, aplicând corect pct.4.57, 4.58, 4.61 și 4.61 din OMFP nr. 306/2002 și prevederile art. 7 alin.1 din Legea nr. 414/2002. Din același raport de expertiză a rezultat că veniturile din lucrări executate, în valoare de 450.164,90 lei trebuiau înregistrate la data de 2.09.2005, data semnării și recunoașterii de către beneficiar a lucrărilor executate.

Ca urmare a înregistrării în veniturile lunii septembrie 2005 a diferenței de 277.129,73 lei (450.164,90 lei - 173.035,17 lei) adică a diferenței dintre valoarea

lucrărilor executate și valoarea înregistrată inițial (cea a lucrărilor în curs de execuție), a rezultat o diferență suplimentară de impozit pe profit de 44.341 lei și accesorii calculate de la data de 25.10.2005 (data scadenței impozitului pe profit) până la 14.01.2008 (data controlului) în sumă de 34.918 lei.

În ceea ce privește calculul T.V.A., acesta se raportează la baza impozabilă care trebuia înregistrată la 2.09.2005, astfel încât T.V.A. devine exigibilă la data de 25.10.2005, iar majorările de întârziere și penalitățile se datorează pentru perioada 25.10.2005-14.01.2008. Pentru aceste motive, a rezultat că accesorii T.V.A., calculate suplimentar la inspecția fiscală, depășesc datoria reală cu suma de 53.305 lei, nefiind calculate de la data exigibilității T.V.A., ci și pe o perioadă anterioară.

Sustinerile recurentei sunt întemeiate și pe dispozițiile art. 3 și 14 din H.G. nr. 273/1994 pentru aprobarea Regulamentului de recepție a lucrărilor de construcții și instalații și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit.

Cu privire la debitul suplimentar în sumă de 34.596 lei calculat de organul fiscal la data de 30.06.2006 pentru venituri în sumă de 216.225,10 lei, rezultate din actualizarea la inflație a valorii de 450.164,9 lei reprezentând contravaloarea lucrărilor executate la obiectivul Ocnele Mari.

Potrivit punctului 12 din Norma metodologică de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal „veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza legii contabilității nr. 82/1991”. La data obținerii sentinței nr. 453/c (29.06.2006), reglementarea contabilă aplicabilă este OMFP nr. 1752/2005 care menționează la pct. 176 alin.1 „drepturile și obligațiile, precum și unele bunuri care nu pot fi integrate în activele și pasivele se înregistrează în contabilitate în conturi în afara bilanțului, denumite și conturi de ordine și evidență”, alin. 2 „în cadrul elementelor extrabilanțiere sunt cuprinse și activele și datoriile contingente.”

Astfel, având în vedere natura venitului și circumstanțele care au condus la obținerea lui, suma de 216.225,10 lei îndeplinește condițiile de recunoaștere în venituri și de înregistrare în contabilitate la data de 31.12.2007, respectându-se prevederile pct.12 din Norma metodologică de aplicare a Codului fiscal

În ceea ce privește T.V.A., recurenta susține că organul fiscal a determinat în mod eronat exigibilitatea T.V.A. pentru baza impozabilă în sumă de 450.164,9 lei, nerespectând prevederile legale, reținând că „exigibilitatea T.V.A. pentru prestația efectuată intervine la data efectuării recepției pentru lucrările terminate, respectiv 28.07.2003, data la care societatea avea obligația să colecteze T.V.A. aferentă veniturilor în sumă de 450.164,9 lei, respectiv suma de 85.531,3 lei.”

Această motivație nu este acceptată de recurentă, întrucât la data de 28.07.2003 societatea avea ca document încheiat pentru terminarea lucrărilor „Procesul-verbal de recepție parțială la terminarea lucrărilor”. Acest proces-verbal de recepție parțială la terminarea lucrărilor și situația de lucrări sunt două documente cu scop diferit, care se întocmesc în etape diferite, situația de lucrări fiind cea pe baza căreia se stabilește exigibilitatea T.V.A. și se poate face înregistrarea în evidența contabilă a venitului realizat din lucrările executate beneficiarului.

Pentru aplicarea corectă a prevederilor legale, pentru prestările de servicii decontate pe bază de lucrări, cum sunt lucrările de construcții-montaj, facturarea se face la data confirmării situațiilor de lucrări de către beneficiarii acestora.

Astfel, în mod eronat organul fiscal a determinat data de 28.07.2003 ca dată la care intervine exigibilitatea T.V.A., că data la care situațiile de lucrări au fost confirmate o reprezintă data de 2.09.2005, data la care ia naștere exigibilitatea T.V.A., reclamanta contestând majorările de întârziere și penalitățile calculate pentru perioada 25.08.2003-25.10.2005.

Se solicită admiterea recursului, în sensul modificării în tot a sentinței recurate și admiterii contestației astfel cum a fost precizată și să se dispună : anularea în parte a deciziei nr. 38/3.06.2008 a D.G.F.P. Prahova și a deciziei de impunere nr. 20/28.02.2008 a A.F.P.- pentru contribuabili mijlocii Vâlcea, în ceea ce privește suma de 142.156 lei, stabilită în mod eronat în sarcina reclamantei, respectiv 24.942 lei impozit pe profit, 63.910 lei accesorii aferente impozit pe profit și 53.305 accesorii T.V.A. și obligarea părților la restituirea sumei de 142.156 lei, sumă stabilită conform expertizei contabile din dosar.

Examinând sentința recurată prin prisma criticilor formulate și a temeiurilor prevăzute de art.304 Cod pr.civilă, precum și sub toate aspectele potrivit art.304¹ Cod pr.civilă, Curtea reține că recursul este nefondat, potrivit considerentelor ce urmează :

Instanța de fond a reținut corect situația de fapt, necontestată de părți, constând în aceea că lucrările au fost executate în totalitate în anul 2003, acestea fiind recepționate în luna iulie 2003, stabilindu-se valoarea lucrărilor rămase pentru decontare de 450.165 lei, valoare reconfirmată doar în anul 2005, astfel că reclamanta trebuia să înregistreze lucrările în anul 2003, iar valoarea acestora trebuia să facă parte din profitul impozabil al anului menționat.

Prin sentința civilă nr.354/2006 a Tribunalului Vâlcea a fost obligat Ministerul Economiei și Comerțului la plata sumei de 666.390 lei către reclamantă, reprezentând contravaloarea lucrărilor efectuate de către societatea reclamantă și neachitate. Sentința menționată anterior a rămas definitivă și irevocabilă la data de 29.06.2006, prin sentința nr.453/2006, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea debitorului M.E.C. de anulare a sentinței nr.354, astfel că la această dată reclamanta trebuia să înregistreze în evidența sa contabilă veniturile în sumă de 216225 lei, creanța respectivă fiind definitivă, lucru pe care însă nu l-a făcut, lucrările fiind înregistrate abia în luna decembrie 2007, odată cu încasarea lor, prin executare silită.

Față de situația de fapt, în mod corect prima instanță, având în vedere și dispozițiile art.6 din Legea nr.82/1991 și ale Ordinului M.F.P. nr.306/2002 (pct.2.5), a reținut că punctul de vedere exprimat de către părată este cel corect, respectiv că lucrările de construcție trebuiau înregistrate în contabilitatea reclamantei la data executării lor, dată la care s-a stabilit și valoarea lor, astfel că valoarea lucrărilor trebuia să se reflecte în exercițiul financiar al anului 2003.

Suma de 216225 lei reprezintă un profit impozabil realizat în semestrul I al anului 2006, pentru care s-au calculat diferențe de impozit și T.V.A., cu accesorii generate de neachitarea acestora la termenele legale.

Data la care trebuiau evidențiate veniturile realizate din lucrările executate la obiectivul „Închidere Câmp II de Sonde - Ocnele Mari” este data de 28 iulie 2003, întrucât la această dată s-a întocmit procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 221711/28.07.2003, toate documentele, adresele puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală de SC C.C.F.A.C.C. SA confirmă faptul că valoarea lucrărilor executate, în sumă de 450.165 lei a rămas aceeași în perioada noiembrie 2001-septembrie 2005, deci inclusiv la data de 28 iulie 2003, când s-a întocmit procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor. La data de 2 septembrie 2005, data la care s-a semnat de către beneficiar centralizatorul situațiilor de lucrări, a avut loc doar o reconfirmare din partea acestuia a valorii lucrărilor executate de 450.165 lei, așa cum este menționat în adresa societății contestatoare nr. 1164/13.12.2005 către SC ... SA Cluj Napoca și nu o confirmare a acestei valori. La data de 28 iulie 2003 lucrările în valoare de 450.165 lei erau realizate, deci trebuiau să facă parte din veniturile profitului impozabil al anului 2003, conform definiției profitului impozabil dată de art. 7 alin.1 din Legea nr. 414/2002, privind impozitul pe profit.

Procesul-verbal nr. 221711/28.07.2003 a consemnat „Recepția la terminarea lucrărilor”, ceea ce presupune că valoarea acestor lucrări, inclusiv T.V.A. trebuia înregistrată în evidența contabilă în luna iulie 2003.

Față de cele de mai sus, rezultă că organele de inspecție fiscală au procedat corect și legal al majorarea profitului impozabil aferent semestrului I al anului 2006 cu suma de 216.225 lei și implicit, la stabilirea unei obligații fiscale suplimentare de plată în contul impozitului pe profit, în sumă de 34.596 lei și la calcularea majorărilor de întârziere în sumă de 15.637 lei, ca urmare a faptului că veniturile în sumă de 216.225 lei au fost cert realizate în anul fiscal 2006, conform definiției profitului impozabil dată de art. 19 alin.1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și nu în anul fiscal 2007, al încasării lor, așa cum susține societatea comercială recurentă.

Prin urmare, atât organul fiscal cât și instanța de fond au făcut o corectă aplicare și interpretare a dispozițiilor legale incidente în cauză, respectiv Legea nr. 414/2002, privind impozitul pe profit art. 7, H.G. nr. 859/2002 art. 7.4, Legea contabilității nr. 82/1991 art. 6, Ordinul M.F.P. nr. 306/2002 art.2.5, Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoare adăugată și H.G. nr. 598/2002.

Sustinerile recurentei au fost corect înlăturate de instanța de fond, având vedere dispozițiile legale mai sus-menționate.

Reținând că sentința recurată este temeinică și legală sub aspectul tuturor criticilor formulate, Curtea, în baza dispozițiilor art. 312 Cod pr.civilă va respinge ca nefondat recursul în cauză nefiind incident niciunul din motivele prevăzute de art. 304 Cod pr.civilă.

Pentru aceste motive,

În numele legii

DECIDE

Respinge ca nefondat recursul declarat de reclamanta SC ... SA
Furne și alte Căi de Comunicații SA, cu sediul în Sinaia, str. Octavian Goga,

nr. 9-11, jud. Prahova împotriva sentinței nr. 113 din data de 2 martie 2010 pronunțate de Tribunalul Prahova în contradictoriu cu pârâtele D.G.F.P. Prahova, cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu, nr. 22, jud. Prahova, A.F.P. Râmnicu Vâlcea, jud. Vâlcea și Administrația Finanțelor Publice - pentru contribuabili mijlocii Vâlcea, cu sediul în Râmnicu Vâlcea, jud. Vâlcea.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 21 septembrie 2010.

Președinte

[Signature]

Judecători

[Signature]

[Signature]

Grefier

[Signature]

Operator date cu caracter personal

Număr notificare 3120

Red. T.E / C.G.R. - 6ex / 4.10.2010

Dosar fond 6881/105/2008-Tribunalul Prahova

Jud. fond Săracușii Jonei

